

A „Karmatha” c. könyv olvasása után

Helyes, ha engem kérdeztek, amikor nem vagytok biztosak abban, hogy a Szellemi Birodalomból számotokra juttatott üzeneteknél igényt támaszthatok-e az igazságra. Mert sose tudjátok, hogy Ellenfelem mikor kapcsolódik be a jámborság köntösében, különösen akkor, amikor olyan edények kínálóznak fel, melyeket nehéz ellenőrizni, mivel látszólag azonos irányba haladnak, mégis olyan erőket szolgálnak ki, akik téves szellemi javakat akarnak terjeszteni.

Mindig megmondatott, hogy magam – mint az örök igazság – akarom a tiszta igazságot hozzátok vezetni, és hogy én nem mondhatok ellent magamnak.

Amikor azonban egy gyermek fejlődésmenetének ismertetését kapjátok, akit a Földön való későbbi megbízásához először Birodalmamban ki kell képezni, ez ellentmond az én leírásomnak az el nem bukott ősszellemekről, vagy a már világosságra jutott bukott ősszellemekről, akik az istengyermekség elérése céljából küldetésre mennek a Földre.

Tehát tudatosan félrevezettek benneteket, mégpedig olyan oldalról, amely maga is tudatlan, de regényes ábrázolásban tetszeleg, amelynek a fantáziadús kifejezés a földi életben is adottsága volt, és most hasonló beállítottságú edényeket keres. Engem ugyan közben nem támad, csak nem az igazságnak megfelelően tájékoztat, csak a Világosság angyalának köntösébe burkolózik, hogy ezáltal valótlan-ságot juttasson a világba.

Tehát az írnot mindig csak olyan lények ösztönzik, akik maguk sem állnak az igazság talaján, akik tehát Ellenfelem megbízásából a tévedést igyekeznek elterjeszteni. A hitelesség érdekében ugyan engem annak állítanak be aki vagyok, viszont így minden tévedést is megerősítenek. Valójában az a rossz ezekben az üzenetekben, hogy a valótlan-ságot nekem tulajdonítják.

Aki ismeri teremtő tevékenységemet, tudja milyen módon ment az végbe, tudja hogy minden lényt tökéletesnek teremtettem, hogy /egyesek/ elbuktak mellőlem. Azonban sohasem teremtettem olyan lényeket, akiket magasabb Világosság-beli lényeknek nevelni kellett volna, hanem mindnyájan azonos fokon álltak, csak a bukás által később kiváltak, így most a visszautat a mélységen át kell megtenniük, hogy aztán gyermekként szólíttassanak el a Földről, és fejlődési útjukat a túlvilágon is folytathassák. Soha nem teremtettem befejezetlen lényeket, tehát ez a valótlan-ság, amit Ellenfelem el akar terjeszteni.

Ezenfelül döntő szándéka az volt ezzel a leírással, hogy egy szolgálatát nekem felajánló ember előzetes fejlődését feltárja, mivel mindig vannak a tévedés elterjesztésére kész lények, még ha az a jámborság köntösében történik is.

Bár az ilyen beszámoló nem nevezhető veszélyesnek, mégis valótlan-ságra épül, és ez mindig kockázat, mivel csak a tiszta igazság teszi maradéktalanul boldoggá az embert.

Ámen.